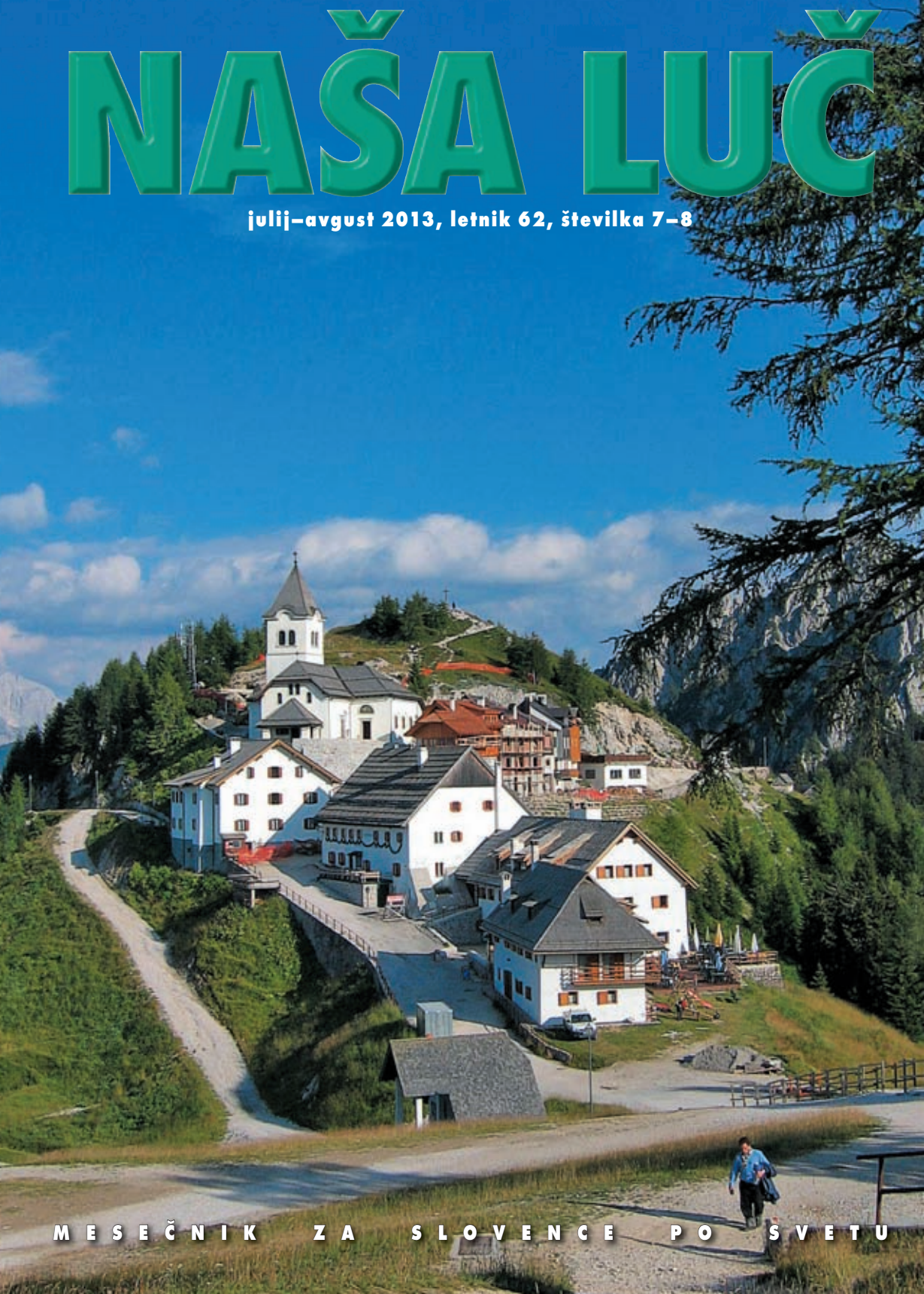

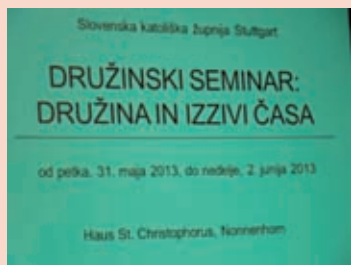
NAŠA LUČ

julij-avgust 2013, letnik 62, številka 7-8

MESEČNIK ZA SLOVENCE PO SVETU

Družinski seminar slovenske župnije iz Stuttgarta

Naslov našega družinskega seminarja

Lea Grabar, ki ustvarja z veseljem

Izdelki otrok na razstavi

Naša predavatelja zakonca Frece-Kalamar

Otroci delajo svoje izdelke

Profesorica Mihaela Kalamar v delavnici z otroki

Zbrano občestvo ob gledanju nemškega nogometnega pokalnega finala

Pogled na zbrane družine v dvorani

Priprave pred sveto mašo

Višarje je treba doživeti

Ob 25. romanju treh Slovenij na Svete Višarje

Premislek ob jubilejnem romanju treh Slovenij me navdaja s tistim veseljem in zanosom, ki ga pozna romarsko občestvo na višinah romarskega kraja že dve desetletji in pol in je enkratno. Treba ga je doživeti. Svete Višarje so že same po sebi kraj in prostor duhovnega sveta. Človek sam ne ve, kdaj in kako ga zajame in potegne vase vzdušje gore, ki moli. Z vsakim korakom romarja, ki se vzpenja peš, se nabirajo višinski metri, obenem pa sprejetost v območje, kjer z višino narašča prostost duha in veselje srca. Ko se zrak redči, narašča gostota svežine, ki napolnjuje celo telo. Predvsem pa vznemiri duha z radostjo. Kdor se zapelje v višavo z gondolo, je dospel prehitro, da bi mu vzdušje sledilo po stopničkah. Ob izstopu iz zgornje žičnične postaje je v hipu izpostavljen pogledu cerkvice in gruče hiš okoli nje. Oči mu poiščejo silhueto višarskega svetišča in potem krog gorskih grebenov in katedrale vrhov, ki ga prevzamejo in položijo v naročje nebes na zemlji.

Tako so zaneseno privrele besede znancu, ki ga redno srečujemo na romanju na prvo nedeljo v avgustu na Svetih Višarjah. Najbrž bi podobne občutke na svoj način povedal še marsikdo, ki se je redno, pogosto ali vsaj kdaj znašel med množico, zbrano iz treh Slovenij, na vrhu pri višarski Kraljici miru.

In kako je nastajala vsa ta zgodba, ki ji tokrat ovijamo srebrn trak na praznično oblačilo? Začetki so v času, ko je v slovenskih skupnostih po Evropi zavela misel, da moramo kristjani nekaj več narediti skupaj. Čas je sprožil potrebo po druženju, izmenjavi mnenj zaradi vrenja v družbi, nekkih novih slutenj in obetov. Ni bilo vnaprej jasno, kaj nastaja, da pa prihaja nek skorajšnji jutri, drugačen od današnjega dneva, je viselo v zraku.

Kako postaviti svoje krščanstvo v to novo, zaenkrat le nesluteno prostornost našega časa? Povežejo naj se mladi izobraženi moške in žene med izseljenci po Evropi. Konkretna pobuda je prišla iz kroga pariških Slovencev in kmalu žela odobravanje in pripravljenost po slovenskih župnijah v Belgiji, Nemčiji, Švici ... Srečati se želimo, najti moramo

Škof dr. Jurij Bizjak med pridigo

prostor, kjer se bomo lahko pogovarjali, izmenjali misli in zbirali ideje. Podpreti se moramo v uresničevanju dobrih zamisli in načrtov, združiti je treba moči. Kakor se srečujejo duhovniki na letnih sestankih, da se usposablajo in med seboj obogatijo z izkušnjami, tako se želimo povezati med seboj tudi krščanski laiki. Budnica je zaokrožila med katoliškimi izseljenci in vzbrstela je mladika.

V zavest je prihajal koncil, ki je nagovoril laike, da se zave do svojega poslanstva, svojih darov in sposobnosti, da se vključijo v družbo organizirano in odgovorno. O koncilski spodbudi laikom so že daljši čas razpravljali duhovniki na pastoralnih konferencah. Nekateri so bili posebej zagreti in so kmalu našli posameznike, ki so zgrabili idejo in jo začeli uresničevati. Sprva so navezali stike posamezniki. Kmalu pa so jim sledila organizirana srečanja katoliških intelektualcev. Treba je bilo najti še primeren kraj za skupen vseevropski shod, ki bi družil kristjane iz izseljenstva, zamejstva in Slovenije. In spontano se je vžgala misel, da je pravo mesto za uresničitev teh idej romarski kraj na tromeji, kjer Mati božja razgrne svoj plašč nad vse. Njena priprošnja je naklonila romarjem iz treh Slovenij bogat blagoslov.

V nadaljevanju objavljamo pogovore z nekaterimi vidnimi Slovenci, ki so tesno povezani z našimi romanji.

Janez Pucelj

Strasti (2)

Nadaljujem odgovor o temni plati strasti, ki ga je zastavil Črt.

Sveta Frančiška Rimska se je po legendi večkrat borila s hudičem, ki jo je napadal na vse mogoče načine. Lahko bi poskušali ugibati, ali je bil ta napad zunanji ali so bili to nagoni, s katerimi se je morala boriti, čeprav praktični zaključek ne bo drugačen - šele skozi bolj ali manj zahtevne borbe, v katerih se kot ljudje lahko oblikujemo, zrastemo v »osebo«, v to, kar smo.

Ostane dejstvo, da je človek zmožen določena dejanja ali misli sprejeti ali zavrniti, čeprav se vanje začenjamo spuščati že po »majhnih« grehih. Vsako spogledovanje z grehom nas ošibi in postopoma ohromi za krepost. Tisti trenutek, ko se človek ni več pripravljen spremeniti, postane sam svoj ujetnik.

Dejanje, ki nas nenehno spreminja in nam daje notranjo plemenitost, je upoštevanje drugega. To se izraža v mnogih potezah: v dajanju prednosti bližnjemu, delitvi z njim pa tudi prek odnosa do sebe: urejenosti, zmernosti, ljubezni do sebe in drugih ...

Tako ne boš pustil, da bi te zaslužnili avtomatizmi, nagoni, strasti ... Splača se preveriti tudi glasbo, ki jo poslušáš, vrsto branja, filme, ki jih gledáš, družbo ... V močnih čustvih nam lahko pomaga branje psalmov, ker izražajo tako raznovrstna in močna človeška čutenja.

Vse, kar počnemo, vpliva na našo zavest in usmerja naše razmišljanje - velikokrat močnejše, kot se nam zdi. Vadenje v svobodi je izziv, vendar tudi prava maturitetna naloga, ki ti bo, če se je boš lotil, omogočila, da boš odkril pravo privlačnost življenja.

In če smo se vseeno pustili ujeti? Zakrament spovedi nam pomaga na poti svobode, že zato, ker je to zakrament in nas obrne k Ljubezni, k Svetemu.

Naj povzamem povedano. Čutno ugodje ni slabo, ker so čuti dar za telo. Izziv za nas pa je, da uskladimo zunanje z notranjim, duhovnim čutenjem, to je s tistim, ki je prijetno Bogu. Tedaj bomo z njim služili Bogu in bližnjemu ter rastle v ljubezni. Ustvarjeni smo za srečo, zato se usmerjanje k Bogu in bližnjemu v nas uresničuje. Ustreznost naših dejanj preverjamo po tem, kar nam dolgotrajno prinaša umirjenost in veselje, ki človeka odpira za druge.

Ob vsem temnem, ki ga je človek zmožen, je v njem tudi klic po Bogu. Bog pa se je v Kristusu spustil v najgloblje brezno, da bi človeka lahko rešil. Zato nas Kristus osvobaja, zato so tako pomembni zakramenti, ker se po njih srečujemo z njim.

Za konec pa še povabilo Pavla v pismu Rimljanom: »Nikar se ne prilagajajte miselnosti tega sveta, ampak se tako preobrazujte, da boste prenavljali svojega duha. Tako boste razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všeč in popolno.«

Petra

Na Ptujski Gori

cem smo si ogledali na novo zgrajeno cerkev in samostan ter obisk zaključili v njihovi kleti, kjer nas je čakalo pravo presenečenje. Pripravili so nam namreč zakusko, pri kateri seveda ni manjkalo odlične vinske kapljice iz njihovih vinogradov.

Komaj smo se vrnili na Dunaj, smo že začeli priprave na naše „žegnane“, ki smo ga obhajali v nedeljo, 2. junija. Zunanjo slovesnost Srca Jezusovega smo letos združili z obiskom dijakov tretjih letnikov Škofijske gimnazije Vipava. Dvojezično sveto mašo je vodil profesor latinščine na gimnaziji, gospod Bogomir Trošt. Dijaki pa so pri sveti maši sodelovali s petjem. Pri tej maši smo se Bogu zahvalili tudi za 30 let našega Pastoralnega centra. Letos mineva namreč 30 let, odkar je takratni duhovnik za Slovence na Dunaju, dr. Štefan Ferenčak, pridobil cerkev Srca Jezusovega in nekaj pastoralnih prostorov za bogoslužje in ostalo pastoralno, socialno in kulturno dejavnost za Slovence. Center so poimenovali Slovenski pastoralni center. V letih 1987 in 1988 pa so v kletnih prostorih, predvsem s prostovoljnimi delom, uredili še večjo dvorano in bife, ki služi druženju po bogoslužjih in prireditvah. Lahko se pohvalimo, da smo ena redkih dru-

Druženje po sv. maši

gače govorečih skupnosti na Dunaju, ki ima svojo cerkev in toliko pastoralnih prostorov. Zavedamo se, da vse to ni samoumevno, ampak da moramo za vse to biti neizmerno hvaležni najprej Bogu, pa tudi vsem, ki so pomagali pri gradnji in urejanju prostorov. Zato je pri tej sveti maši iz srca zadel zahvalna pesem za vse dobro, ki smo ga deležni.

Slovesni sveti maši je sledila še pogostitev za vse prisotne v naših pastoralnih prostorih. Naši mladi gostje iz Slovenije so ustvarili čudovito vzdušje. Ob igranju in skupnem prepevanju domačih pesmi nam je bilo kar malce hudo, ko so dijaki morali naprej na ogled, ki so bili še pred njimi. Obljubili pa smo si, da to ni bilo naše prvo

in zadnje srečanje, ampak da se bomo v prihodnosti še srečali.

spc

GRADEC

Čeprav smo že v mesecu rožniku, mislim, da je pomembno, da navedem vsaj nekaj pomembnih dogodkov, ki so za nas, v slovenski cerkveni skupnosti Marija Pomagaj v Gradcu, ostali nepozabni.

Po velikonočnih praznikih smo se v nedeljo, 14. aprila, po sv. maši, na povabilo naše priljubljene gospe Grete zbrali v naši Kolbejevi kleti. Že na stopnicah nas je prevzel prijeten vonj izvrstnih jedi, ki jih je pripravila gospa Elizabetha (kličemo jo Lizika) za našo gospo Greto, za njen 85. rojstni dan.

Gospa Sophie z družino in prijatelji pred cerkvijo sv. Barbare

me v župnijah, kjer prebivajo ali pa v Sloveniji, od koder so doma starši. Velikokrat pa praznik ponovimo v naši »slovenski inačici«, s tem izkažemo pozornost otrokom in staršem in obenem poudarimo pomen zakramentalne prakse.

V nedeljo, 2. junija, smo tako v hišni kapeli Slovenskega pastoralnega centra v Bruslju ob 18. uri ponovili praznik prvega svetega obhajila, ki ga je isti dan v francoski župniji prejel Marcel Kranjec. Družina Kranjec redno prihaja k slovenskim nedeljskim mašam in sodeluje pri načrtovanju in oblikovanju naših mesečnih družinskih maš.

HAAG

Slovo od veleposlanika Leona Marca v slovenski skupnosti v Haagu na Nizozemskem

V soboto, 9. junija, se je v cerkvi sv. Bonifacija v Haagu na Nizozemskem zbrala skupnost slovenskih rojakinj

Otroci so se z igrico poslovili od veleposlanika Leona Marca v Haagu na Nizozemskem.

Skupnost se je poslovila od veleposlanika Leona Marca z zahvalno sveto mašo.

in rojakov k redni mesečni slovenski maši. Izredno v tem rednem srečanju pa je bilo slovo od veleposlanika Leona Marca in njegove družine. Po izteku mandata se Leon Marc z družino vrača v Slovenijo. Družina Marc je bila v obdobju zadnjih nekaj let skupaj s sodelavko Metko Murko steber slovenske skupnosti. Ko se Leonu Marcu in družini zahvaljujemo za krščansko pričevanje, jim želimo srečno vrnitev v domovino in vse dobro.

Poročilo pripravil Zvone Štrubelj

F R A N C I J A

FREYMING-MERLEBACH

Ko se je društvo Prijateljev Slovenske katoliške misije odločilo in izdalo program za izlet za leto 2013, je bil odziv tako velik, da smo avtobus napolnili v dobrih štirinajstih dneh. Prav presenetilo nas je izredno zanimanje ljudi za dvodnevni ogled gradov pokrajine Touraine, s prestolnico Tours, ki slovi po znamenitih gradovih iz srednjeveške dobe do danes.

Prepustili smo se božji volji in ji zupali vse, kar smo pričakovali od potovanja z zelo zgoščenim programom. Do prve točke ogleda smo napravili približno 700 km. Dež nam je pošteno grozil in kakih 50 km pred ciljem se je prebudil v močni naliv, ki nas je pošteno prestrašil.

Dospeli smo do gradu in njegovih vrtov Villandry ob predvidenem času. Ob prihodu na cilj smo se najprej okrepčali in po kosilu se je dež nenadoma pomiril. Sledilo je idealno vreme skozi ves čas bivanja v tem zgodovinskem predelu francoske dežele.

Vnebohodno praznovanje v stolnici sv. Martina v Toursu

Grad Villandry s čudovitim vrtom, ki ga obdaja, nas je očaral: estetsko urejene gredice, raznovrstne vrtnine, različno cvetje in botanične rastline. Vrt slovi kot edinstven v Evropi tega stila. Presenetile so me številke. V parku je posajenih 1015 lipovih dreves in 115000 različnih sadik posadijo vrtnarji vsako leto v določene kvadrate, saj je vrt porazdeljen simbolično na devet kvadratov in vsak nosi svoje

Sprejel nas je sam Ludvik štirinajsti.

Med mašo v Essnu - binškošno srečanje 2013

Pucelj. Toda tudi druge slovenske misije v Evropi so vesele, če lahko pride k njim. Letos je npr. prav na binškošti bil na Švedskem. Mi smo pa imeli srečo, da se je na moje povabilo mogel binškošnega srečanja udeležiti dr. Zvone Štrubelj, novi župnik za Slovence v Beneluxu, ki prebiva v Bruslju.

Veseli smo, da nam v zadnjih letih uspeva povabiti med nas nekoga od uglednih osebnosti iz domovine. Rudi Zdovc je letos zopet navdušil gospo Mojco Kucler Dolinar. Med mašo je lepo prebrala berilo, pozneje pa v dvorani zares lepo nagovorila navzoče goste.

Nada Zupan se je povezala s 45-članskim mešanim pevskim zborom iz svoje rojstne župnije Tržišče na Dolnjemskem, ki je tudi rojstna župnija bl. mučenca Alojzija Grozdeta. To je bila letos posebna sprememba in obogatitev. Njihovo petje, pa tudi ljudsko petje med mašo nam je napolnilo srce in dušo z vrhunsko glasbo. Ob lepem somaševanju g. Štrublja, g. Marka Japlja iz Čateža/Zaplaza in domačega župnika Lojzeta Rajka ter ob doživetem sodelovanju več kot 240 navzočih na koro in v cerkvi, smo bili vključeni v binškošno dogajanje in doživetje v cerkvi sv. Gertrude – sv. Jedrti v Essnu.

Vedno se moramo pravočasno povežati s katerim od slovenskih ansamblov. V domovini je zares veliko dobrih skupin. Težava je v tem, da so njihovi honorarji vedno višji. Iz domovine ne dobimo za ansamble nobene pomoči. Nam plačajo samo stroške za dvorano. Naših gostov, ki bi z vstopnino pomagali plačati muziko, pa je tudi vse manj. Izjema je bila letos, ko je prišlo precej več gostov kot nekaj zadnjih let.

Gospod Rudi Zdovc nam je priskrbel in deloma sponzoriral zares odličan šestčlanski ansambel Bitenc iz župnije Dobrova pri Ljubljani. On je tudi preskrbel odlične domače klobase iz Črenšovcev, pripravljene prav za našo prireditev, pa še nekateri so jih lahko kupili za domov. Gospod Rudi je preskrbel tudi odličan pleterski cviček. Modra frankinja je bila z domačije župnika Lojzeta iz Bele krajine. Vsi gostje so pohvalili kakovostno in okusno hrano in vino. Glede ansambla mi je nekdo rekel, da je bil letošnji najboljši od vseh, ki so bili kdaj pri nas. Zares so odlično in veliko igrali in peli. Kdor rad pleše, je lahko prišel na svoj račun. V dvorani smo imeli pripravljenih dvesto sedežev, pa smo jih morali dodati še 50. Prisrčno zahvalo in pohvalo zaslužijo prostovoljke in prostovoljci,

ki so že v soboto pripravljali dvorano, v nedeljo pa skrbeli za postrežbo peciva, večerje in pijač. Mnoge vrste peciva so gospodinje prinesle z vseh koncev župnije, predvsem iz Wetra, Moersa, celo iz Solingena in drugih krajev. Pri postrežbi in v kuhinji so se odlikovale skupine iz Essna, Wetra, Krefelda, Moersa. Družini Avgustin in Špiler sta poskrbeli za odlično krompirjevo in zeljno solato. V restavraciji »Istra« so nam brez računa – kakor že več zadnjih let – odlično spekli pecenko – le material smo plačali. Preveč imen bi moral navesti, če bi se hotel zahvaliti vsaki in vsakemu posebej. Nihče pa mi ne bo zameril, če omenim tajnico našega pastoralnega sveta Štefko Pirc, ki je tudi letos odlično izpeljala koordinacijo vsega dela. Cvetje za lepo dekoracijo dvorane pa je sama nabirala na travnikih. Upam, da bo vse to pogosto obremenjujoče delo z enakim veseljem nadaljevala do naslednjega binškošnega srečanja ... Toda, »zadnje« naj ne bo kmalu, ker so bili menda vsi ljudje navdušeni. Ker sem prav tisti dan obhajal svoj 69. rojstni dan, sem bil deležen zares mnogih čestitk in dobrih želja, pa tudi daril s strani ŽPS-ja, Mepz Tržišče in ansambla Bitenc. Hvala vam vsem, dobri ljudje, za vašo prijaznost, vaše delo, pomoč, dobre želje. Saj se vam osebno ne morem oddolžiti drugače kot z molitvijo in prošnjo Bog lonaj!

Lojze Rajk, župnik v Essnu

Nekaj misli iz govora gospe Mojce Kucler Dolinar

Spoštovani rojaki v Nemčiji, dragi Essenčani in vsi od blizu in daleč!

Prav lepo se vam zahvaljujem za povabilo in sprejem. Predvsem pa se zahvaljujem za to, da živite tu kot Slovenci, da ste ambasadorji Slovenije v

Čebelici iz gledališča KU-KUC

Del učencev med zaključnim nastopom

Udeleženci junijskega sestanka v Fuldi

lo. Pred desetletji je dr. Kurzschenkel študiral v Rimu v Germaniku tudi z nekaterimi Slovenci, med drugim z jezuitom Janezom Mihelčičem.

... počitnice ...

Šolsko leto se bliža koncu in zato so imeli učenci slovenskega dopolnilnega pouka in kulture pod vodstvom učiteljice **Natalije Robnik** v nedeljo, 2. junija, po nedeljski popoldanski maši zaključno prireditev. Zvrstilo se je nekaj recitacij in pevskih točk, pa seveda podelitev priznanj za prebrane knjige in spričevala. Tudi letos sta ob koncu nastopili igralki gledališča KU-KUC iz Slovenije z igro Čebelica Debelica, v katero so se otroci še kako vživeli. Lepo popoldne pa se je zaključilo z medsebojnim klepetom in malico oziroma večerjo, ki so jo pripravili starši šolskih otrok. To nedeljo pa smo pri maši še posebej počastili relikvije blaženega Alojzija Grozdeta, čigar god smo praznovali nekaj dni prej.

.. in počitek

Že sredi maja je v Frankfurtu umrla 70-letna **Štefanija Šešerko**, roj. Zelenko, pokopali pa smo jo zadnjega maja. Doma je bila iz Nove vasi pri Ptujju. Iz Hildna se je z družino konec osemdesetih let preselila v Frankfurt, kjer sta pokopana tudi njen mož in sin. V drugi polovici maja pa je sklenil zemljsko potovanje 83-letni **Peter Čretnik** iz Bad Sodna pod Taunusom. Doma je

Pokojni Peter Čretnik iz Bad Sodna

bil iz Šentjurja pri Celju, skoraj 60 let pa je preživel v Nemčiji, vmes pa nekaj let tudi v Avstraliji. Zadnje domovanje je tudi on konec maja našel v kraju bivanja v Bad Sodnu. Zadnja leta obeh so bila zaznamovana tudi z boleznijo. Njunim domačim izražamo svoje sožalje, ki pa ga naj prežema upanje in vera v življenje, ki ga je prinesel Kristus. Naj počivata v miru!

rem

INGOLSTADT

Weißenburg: Tu sta v soboto, 4. maja, pri slovenski maši obhajala svojo srebrno poroko Natalija in Andrej Vidovič. Pri maši sta se Bogu zahvalila za vse, kar sta doživela in ustvarila v teh petindvajsetih letih zakonskega življenja in si dala besedo še za nadaljnje življenje. Z njima so praznovali in se veselili njuna otroka Daniela in Andrej, vnuk Darijo ter Natalijini starši in prijatelji. Srebrno poročno gostijo smo obhajali v soju sveč v gostišču pri Črnem medvedu in na njihovem domu, kjer se je ob našem prihodu nad naseljem razpela čudovita mavrica, ki je v Svetem pismu znamenje božje zaveze s svojim ljudstvom. Srebrnoporočencema še naknadno prirsčno čestitamo in želimo zdravja in božjega varstva, da bi se njuno skupno življenje tudi pozlatilo.

V krčmi, kjer se zbirajo žeparji in postopači, nekdo od njih lista po modni reviji.

»Od kdaj se pa ti zanimaš za modo?« ga vpraša eden.

»Gledam samo to, kje bodo prihodnjo sezono prišli žepi na oblačilih.«

»Enkrat samkrat sem se v življenju zaljubila, in še takrat nesrečno.«

»Te je zapustil?«

»Ne, oženil se je z mano.«

Beseda ni konj. Konj ne gre nikomur na živce.

»Mami, malo grem ve"n, da se naužijem čistega zraka,« je rekla petnajstletnica.

»V redu, toda čistemu zraku povej, da moraš biti doma do devetih!«

Grobar je edini človek na svetu, za katerega mi je vseeno, ali je moj prijatelj ali sovražnik. V vsakem primeru me bo spravil v grob.

»Sine, zakaj mečeš ta bob ob steno?«

»Študentske demonstracije se grem.«

»Za čim je pa umrl vaš mož?«

»Za pijačo in ljubeznijo.«

»Za ljubeznijo tudi? Koga je pa ljubil?«

»Pijačo.«

Moški jemlje v roke različne predmete in sprašuje za ceno. Vse mu je predrago. Končno vpraša prodajalko: »Kaj bi si želeli za rojstni dan, če bi bili moja žena?«

»Drugega moža!«

Prometni policist zaustavi voznika razmajanega fička. Ko zahteva osebne dokumente voznika, le-ta pravi: »Oprostite, toda pri sebi nimam vozniškega dovoljenja, ker sem ga pozabil doma.« »Potem mi pa pokažite osebno izkaznico ali potni list,« reče policist. »Tudi te dokumente sem pozabil doma,« se opravičuje voznik. »Potem mi pa pokažite kartoli, da bom vedel, kdo ste,« se sprijazni policist. Voznik mu pokaže žepno ogledalo in reče: »To je vse, kar imam v žepu.« Policist pogleda v ogledalo in reče: »Zakaj pa nisi takoj povedal, da si policist? Med seboj si bomo pa ja zaupali, mar ne?«

Bacila se srečata in eden reče:

»Ti pa zelo slabo izgledaš! Imaš antibiotike?«

»Zakaj je obisk drame boljši od obiska košarkarske tekme?«

»V drami že vnaprej veš, ali boš gledal komedijo ali tragedijo!«

»Moj sin je pa pisatelj.«

»Kaj pa piše?«

»Marsikaj. In vse, kar napiše, ljudje prebavijo.«

»Potem pa gotovo piše kriminalne romane?«

»Ne, jedilnike.«

1307A01 – Na Ptujju prodamo dvostanovanjsko družinsko hišo z dvojno garažo. Skupna izmera parcele je 737m², od tega je 321,65m² stanovanjske površine. Cenitev nepremičnine po sodnem izvedencu znaša 270.000,00 eur. Do hiše vodi asfaltirana cesta z vsemi komunalnimi priključki. V podaljšku garaže sta še dve sobi za hobi. Hiša je v celoti opremljena in vredna ogleda. Informacije na telefon 00386 2 7826941. ➔

1307A02 – Na čudoviti lokaciji, deset minut iz mesta Maribora pod Pohorjem (povezava stara cesta in avtocesta), z lepim razgledom na Boč, Donačko in Ptujsko goro, prodam srednje veliko hišo s prijetnim okoljem. Tel.: 031 384 684.

1307A04 – Vikend ali malo kmetijo med občino Dornava in občino Polenshak pri Ptujju, na čudoviti lokaciji, prodam. Tel. 031 384 684.

1301A12 – Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Naš naslov: Gebr. HORŽEN, Möbel-transporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden pri Düsseldorfu. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

1301B12 – **Prevajamo in tolmačimo** v slovenščino, iz slovenščine ter v druge jezike: uradne dokumente in listine ter poslovna, zasebna in leposlovna besedila. Za vas opravimo tudi uradne zadeve v Sloveniji. Naročila lahko oddate iz vsega sveta na naslov: info@trateschki-translation.de, tel. +49-7157-479166, faks: +49-7159-17827, www.trateschki-translation.de, Roman Trateški, Fröbelstr. 32, D-71272 Renningen, Germany

Oglas sme obsegati največ 50 besed. Cena oglasa je 20 EUR za enkratno objavo. Vsaka beseda od 50 dalje stane 0,50 EUR. Celoletna objava z isto vsebino je 150 EUR. Z večkratno zaporedno objavo narašča tudi popust. Oglase sprejemamo do 5. v mesecu za naslednjo izdajo. Plačilo pri poverjenikih, slovenskih župnijah ali na uredništvu.

